μηδ᾽ ἢν δοκῇς μέν, ἡ δὲ δόξα σου νοσῇ,
φρονεῖν δόκει τι· τὸν θεὸν δ᾽ ἐς γῆν δέχου
καὶ σπένδε καὶ βάκχευε καὶ στέφου κάρα.
ὁρᾷς, σὺ χαίρεις, ὅταν ἐφεστῶσιν πύλαις 319
πολλοί, τὸ Πενθέως δ᾽ ὄνομα μεγαλύνῃ πόλις· 320
κἀκεῖνος, οἶμαι, τέρπεται τιμώμενος. 321
. . . .
οὐχ ὁ Διόνυσος σωφρονεῖν ἀναγκάσει 314
γυναῖκας ἐς τὴν Κύπριν, ἀλλ᾽ εἰ τῇ φύσει 315
τὸ σωφρονεῖν ἔνεστιν εἰς τὰ πάντ᾽ ἀεί,
τοῦτο σκοπεῖν χρή· καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν
οὖσ᾽ ἥ γε σώφρων οὐ διαφθαρήσεται. 318
ἐγὼ μὲν οὖν καὶ Κάδμος, ὃν σὺ διαγελᾷς, 322
κισσῷ τ᾽ ἐρεψόμεσθα καὶ χορεύσομεν,
πολιὰ ξυνωρίς, ἀλλ᾽ ὅμως χορευτέον.
[κοὐ θεομαχήσω σῶν λόγων πεισθεὶς ὕπο. 325
μαίνῃ γὰρ ὡς ἄλγιστα, κοὔτε φαρμάκοις
ἄκη λάβοις ἂν οὔτ᾽ ἄνευ τούτων νοσεῖς.]
ΧΟ. *ὦ πρέσβυ, Φοῖβόν τ᾽ οὐ καταισχύνεις λόγοις,*
τιμῶν τε Βρόμιον σωφρονεῖς, μέγαν θεόν.
ΚΑ. *ὦ παῖ, καλῶς σοι Τειρεσίας παρῄνεσεν.* 330
οἴκει μεθ᾽ ἡμῶν, μὴ θύραζε τῶν νόμων.
νῦν γὰρ πέτῃ τε καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς.
κεἰ μὴ γὰρ ἔστιν ὁ θεὸς οὗτος, ὡς σὺ φῄς,
παρὰ σοὶ λεγέσθω· καὶ καταψεύδου καλῶς
ὡς ἔστι Σεμέλης, ἵνα δοκῇ θεὸν τεκεῖν, 335
ἡμῖν τε τιμὴ παντὶ τῷ γένει προσῇ.